

til den anden Side vendte der et Vindu ud mod et Gaardsrum bag Møddingen, hvor Kærsholms vældige Præmietyr holdt sine Stævnemøder med Køerne. Henstrakt paa Sofaen og med en Cigar i Munden underholdt han sig her ved alskens landlig Passiar eller legede med Forvalterens Hund, en sort Puddel med Hvalpe. Forvalteren selv var en stiltfærdig Jyde af den Slags, der i al deres Skikkelighed kan vise sig saa respektløse overfor alt, hvad andre gør Væsen af. Han havde en drilagtig Historie at fortælle om hvem- og hvadsomhelst, der kom paa Tale, og han gjorde det slet ikke af Ondskab, men alene for Pudsighedens Skyld. Per fandt Fornøjelse i hans Selskab, og disse Sladretimer her midt i Avlsgaardens livsfrødige Røre havde i det hele gjort sit til at bryde den Uhyggestemning, hvori han var kommen dertil.

En egen mystisk Tiltrækning øvede Aaen paa ham. Det var jo de samme glidende Vande, der — kun fem-seks Mil herfra — klukkede langs den frønnede Brygge i hans Barndomsby, og som med sine eventyrlige Sivbredder og skjulte Muddergrunde havde været hans Drengetids store Kærlighed. Da han en Dag opdagede en Baad i et Nøst ved Bred den, blev han grebet af sin gamle Lidenskab for at fiske. Med Forvalterens Bistand fik han tilvejebragt de nødvendige Redskaber og sad derefter flere Timer daglig ude paa Aaen med nogle Snører.

Imidlertid gik Dagene, og den religiøse Krise, han havde imødeset med saa megen Forventning og Spænding, udeblev foreløbigt. Hvad der hin Nat paa Dampskibet havde samlet sig hos ham af aandeligt Sprængstof, forpuffede i det sommerlige Friluftsliv, han her førte. Hofjægermesterindens Op-